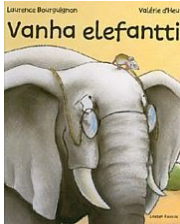
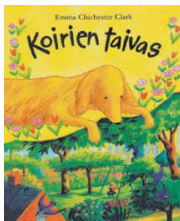

kuolema
kuin sattuu
kohdata vaikea
luonnon aina
kiertokulku
kohdalle
menetys
suru
yhtä kun menetyskuolema
se

Bourguignon, Laurence: Vanha elefanti

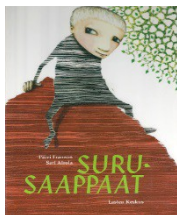
Pikku hiiri ja Vanha elefanti ovat ystävykset, joista on paljon iloa ja apua toisilleen. Vanhan elefantin kyydissä Pikku hiiri pääsee pitkille retkille ja seikkailuihin. Kotipuun alla ne kertovat toisilleen hauskoja juttuja. Vanha elefanti on kuitenkin jo hyvin väsynyt eikä se enää näekään kunnolla. Pikku hiiren tuomat herkulliset banaanitkin jäävät syömättä. Vanha elefanti alkaa kaivata vain lepoa ja rauhaa, pois viidakon iloisesta elämästä. Vähitellen Pikku hiiri ymmärtää, että myös luopuminen kuuluu elämään. Eläinystävien kautta kirja kertoo kauniisti ja lasta koskettavalla tavalla kuoleman lähestymisestä ja surun kohtaamisesta.

Chichester Clark, Emma: Koirien taivas

Kun Arton vanha Niki-koira kuolee, ei Arton surua ja ikävää tunnu mikään helpottavan. Uutta koiranpentuakaan hän ei halua. Ylhäällä taivaassa Niki

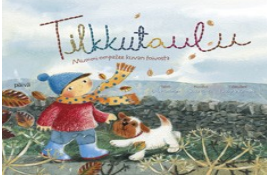
puolestaan murehtii pienen isäntänsä pahaan oloa ja miettii, miten voisi auttaa. Se keksiikin, miten saada kerrottua Artolle, millaista taivaassa on ja miten hyvä sen on siellä olla. Se saa Arton myös ottamaan uuden koiranpennun, ja niin elämä alkaa jälleen hymyillä.

Franzon, Päivi: Surusaappaat

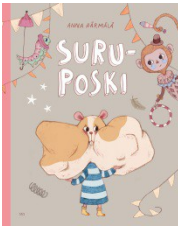
Eemillä on maailman paras keinu- ja kalakaveri. Se on hänen kurttoposkinen, ulkonakin tohvelit jalassa köpöttelevä mummonsa. Toisin kuin muilla aikuisilla, Eemin isomummolla riittää aikaa hitaisiinkin leikkeihin. Kun mummo sairastuu, yhteiset leikit vaihtuvat sairaalavierailuihin. Sitten mummo kuolee, ja Eemin kodin valtaa varovainen hiljaisuus perheenjäsenten koettaessa peittää surunsa toisiltaan. Sydämessä painava surumöykky saa pojan askeleen yhä raskaammaksi. Hän yrittää päästä ikävästään eroon lähettämällä mummon muiston aaltojen mukana ulapalle ja kätkemällä sen pihapuun kaarnankoloon. Eemi kuitenkin oppii itse ja opettaa äidille ja isällekin, että vaikeat asiat ovat helpompia hyväksyä, kun niistä uskaltaa puhua. Vaikka sanoja surun ilmaisemiseen on aluksi vaikea löytää, voi yhdessä turvallisen aikuisen kanssa itketyillä kyynelilläkin

olla puhdistava vaikutus. Sari Airolan taidokas ja ilmaisuvoimainen kuvitus tuo vahvasti esiin pienen pojan hämmennyksen ja ristiriitaiset tunteet.

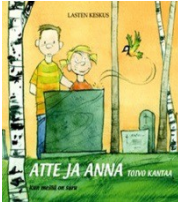
Hartman, Bob: Tilkkutaulu

Kirja siitä, miten ukkinsa menettänyt pikkupoika käsittelee suruaan yhdessä mummin kanssa. Mummi osaa lohduttaa pientä surijaa oman ikävänsä keskelläkin, ja hänen keinonsa ovat hyvin käytännöllisiä. Kirja muistuttaa myös taivaallisen Isän huolenpidosta.

Härmälä, Anna: Suruposki

Suruposken isoäiti on kuollut, ja Suruposki kaippaa häntä valtavasti. Kun isoäidin asuntoon muuttaa uusi perhe, pikku hamsteri poimii poskensa täyteen muistoja. Voisiko lähistölle tullut sirkus tuoda ilon takaisin? Pienen hamsterin tarinan ilmeikäs kuvitus on yksityiskohtia pursuavaa Härmälän aiempien kuvakirjojen tapaan.

Issakainen, Tytti: Atte ja Anna: Toivo kantaa : kun meillä on suru

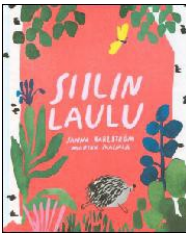
Kuolemasta on usein vaikea puhua lapsille, olipa kyse sitten käytännön asioista tai kuolemaan liittyvistä käsityksistä. Tässä kirjassa Aten ja Annan perhettä kohtaa suru, kun lasten setä kuolee. Seuraamme, miten perheessä toimitaan ennen hautajaisia ja hautajaisissa, ja kyselemme lasten kanssa, mitä tapahtuu kuoleman jälkeen. Kirjaan liittyy myös osio aikuiselle.

Jalonen, Riitta: Tyttö ja naakkapuu

"Minä tiedän ikävän. Se on sellaista, jonka tuntee joka puolella itsessään. Eniten se tuntuu vaatteiden sisällä, mutta minä en tarkalleen tiedä missä. Joskus se sattuu kurkkuun ja korviinkin Kurkusta tulee jotenkin paksu ja korviin pistelee niin kuin olisi pakosta juossut oikein kovaa vaikka ei olisi yhtään jaksanut. Kukaan ei näe siihen paikkaan, jossa ikävä eniten tuntuu. Äidilläkin on

sellainen paikka. Äiti on pitänyt sylissä ja kertonut. Vaikka en ole vastannut, olen minä kuunnellut mitä on sanottu. Kun on istunut sylissä, se paikka, jonne ei näe, on pienentynyt." Tyttö ja naakkapuu kuvaa keskittyneesti lapsen elämän käännekohtaa, isän kuoleman aiheuttamia väistämättömiä muutoksia. Pienen tytön tunteet ja ajatukset kuljettavat hienoviritteistä kertomusta sisäisenä puheena: lapsi miettii elämänsä sattumuksia rautatieaseman isojen naakkapuiden alla äidin ostaessa matkalippuja uuteen paikkaan. Kun naakat yhtäkkiä lähtevät lentoon ja katoavat näkymättömiin, tyttö tietää, miltä puista tuntuu. Muistot isästä nousevat silmien eteen kuviksi. Kristiina Louhen kuvissa nämä muistot lentävät, tuoksuvat, maistuvat. Niissä hehkuu sama intensiivinen voima kuin Riitta Jalosen tekstissä: pienistä hetkistä muodostuva suuri ja ainutlaatuinen kokonaisuus. Lapsuuden taikamaailma, jossa ilo ja suru ovat yhtä aikaa läsnä.

Karlström, Sanna: Siilin laulu

Arvi tapaa puutarhassa siilin. Yhtenä päivänä siili vaikuttaa sairaalta, ja Arvi alkaa hoitaa sitä. Ei kai siili

kuole? Herkkävireinen tarina pienen pojan tunteista, menetyksestä ja elämän jatkumisesta.

Kaskinen, Anna-Mari: Kerro minulle taivaasta - kun kuolema koskettaa

Kuinka puhua lapsen kanssa kuolemasta? Vaikka kuolema on yhtä luonnollinen asia kuin luonnon kiertokulku, se on aina yhtä vaikea kohdata, kun se sattuu kohdalle. Taru Castrénin kauniit ja puhuttelevat akvarellit muodostavat eheän kokonaisuuden Anna-Mari Kaskisen tekstien kanssa.

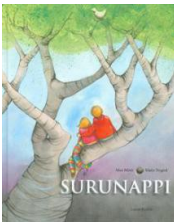
Kirkkopelto, Katri: Hirveää parkaisi hirviö

Pikkuhirviö näkee pahaä unta, joka saa pelkäämään, ettei häntä olekaan oikeasti olemassa. Ehkä hän on vain satu, joka päättyy kun kirjan kannet laitetaan kiinni? Äitihirviö lohduttaa ja isähirviökin ryhtyy pohtimaan olemassaolon arvoitusta. Mitä tapahtuu kun kuolee? Yhteisen keskusteluhetken ansioista pikkuhirviö rauhoittuu ja ymmärtää vähän enemmän elämän kiertokulusta.

Korolainen, Tuula: Kissaenkeli muuttaa taivaaseen

Aleksin kissa Roope on kuollut. Mutta mitä ihmettä! Kun Aleksi istuu portaalla suremassa, Roope ilmestyy hänen luokseen - siivet selässä! Roope kiertelee Aleksin kanssa tuttuja paikkoja, kostaa vanhoja kaunoja ja näyttää, mistä kesäkissana itse asiassa oli kotoisin: Kissan ystävät yhdistyksen talosta - jossa pieni suloinen Roosa on omaa kotia odottamassa.

Mörö, Mari: Surunappi

Valtsun ja Veeran veli Olli on sairas, eikä hän parane. Miksi joku sairastuu, mutta joku toinen saa olla terve? Sisarukset kohtaavat elämän rajallisuuden, kun Olli menehtyy. Koko perheellä on surun ja ikävän aika. Silloin mummo ompelee mustan napin tuhatjalkaiselle. - Se on vähän niin kuin surunappi, mummo sanoo. - Nappi kertoo, että sen kantaja on menettänyt läheisensä ja

suree häntä. Surunappi -kirjassa seurataan menetyksen kohdanneen perheen arkisia tilanteita hyvinä ja huonoina päivinä - päivinä, jolloin suru on voimakas tunne muiden tunteiden joukossa. Tarinoissa ihmetellään ja kysytään miksi. Hyvien ja kauniiden muistojen vaaliminen auttaa surussa eteenpäin ja läheisten ihmisten apu ja tuki tuo lohtua. Ja niin kuin puu saa uusia lehtiä, saa ihminen menetyksen jälkeen pikkuhiljaa voimansa takaisin. Satukirja auttaa käsittelemään surua ja menetystä lapsen näkökulmasta.

Nilsson, Ulf: Leikitään hautajaisia

Koska jonkun pitää auttaa maassa makaavia kuolleita eläimiä, lapset perustavat oman hautaustoimiston. Kuolleet kimalaiset, pakastimesta löytyneet sillit ja mummon loukkuihin jääneet hiiret - kaikki ne saavat arvokkaat maahanpanijaiset kukkineen, itse kirjoitettuine värssyineen ja hautakivineen. Yhtä aikaa hersyvän humoristinen ja haikea tarina lapsista pohtimassa elämän ja kuoleman ikaikaista mysteeriä. Tämä kirja luetaan aina uudelleen!

Parvela, Timo: Tuleeko vaari vielä takaisin?

Miten kertoa lapselle surusta ja kaipauksesta, joka yllättäen tulee osaksi perheen arkea? Tuleeko vaari vielä takaisin? -kirja alkaa kepeissä kesätunnelmissa. Perhe suunnittelee matkaa huvipuistoon ja isovanhempien luo. Kesken kaiken tulee tieto, että vaari on joutunut sairaalaan sydänkipujen vuoksi. Lapset piirtävät vaarille iloisia "parane pian" -kortteja, uskovat hänen toipuvan ja äiti lähtee katsomaan, kuinka vaari voi. Kun äiti sitten soittaa sairaalasta, isä ottaa lapset kainaloonsa ja kertoo, että vaari on kuollut. Timo Parvela kertoo myötäeläen perheen surusta, lasten konkreettisista kysymyksistä ja erilaisesta tavasta surra. Elias itkee ja muistelee vaaria, mutta Oula torjuu aluksi koko asian. Kirja opastaa puhumaan aiheesta lapsen kanssa selkein sanoin ja muistojen kautta. Elämän rajallisuuden kauniina vertauskuvana nelivärikuvitetussa teoksessa kulkee keltaisen perhosen tarina.

Velthuijs, Max: Sammakko ja linnunlaulu

Sammakko löytää mustarastaan makaamassa liikkumattomana ruohikossa. Huolissaan se pohtii ystäviensä kanssa, mikä voi olla hätänä. Hiljalleen

eläinystävyydet alkavat ymmärtää, mitä kuolema merkitsee. Samalla ne huomaavat, miten ihanaa elämä voikaan olla.

Ikaalisten kaupunginkirjasto

Poppelikatu 10 (PL 51), 39500 IKAALINEN

puh. 044 073 0133, (03) 458 6780

kirjasto@ikaalinen.fi

<http://www.ikaalinen.fi/kaupunki/palvelut/kirjasto/>

Aukioloajat:

1.9.-31.5.

ma 12-19 ti 12-19 ke 10-19 to 12-19 pe 10-17 la 10-14

Lehtilukusali avoinna ma, ti ja to klo 10.00 lähtien.

1.6.-31.8.

maanantaisin 12-19

tiistaisin 10-17

keskiviikkoisin 10-17

torstaisin 10-17

perjantaisin 10-16

lauantaisin suljettu

juhannusaaton aattona 10-15

juhannusaattona ja -päivänä suljettu

